

Ч. Робертсъ.

Кошерътъ на Теди

На бръга на Сребърното езеро, всрѣдъ гората бѣше построена малка ловджийска колиба. Въ нея презъ лѣтото живѣха вуйчо Енди, Боби и ловецътъ Билъ.

Около езерото гората бѣше пълна съ дивечъ, и любознателниятъ Боби ококори широко очитѣ си. Боби бѣше сериозно момче, което обичаше животнитѣ като вуйчо си Енди и много се интересуваше за възрастнитѣ животни, но още повече за тѣхнитѣ малки. Това започна оттогава, откогато веднажъ той видѣ, какъ единъ ястребъ-риболовъ учеше малкитѣ си да летятъ.

Единъ день вуйчо Енди и Боби бѣха ходили да изследватъ хълмоветѣ задъ езерото. Разходката бѣше доста дълга за малкитѣ крака на Боби, и вуйчо Енди реши да седнатъ, ужъ само за да похапнатъ. Той знаеше, че Боби ще предпочете да капне отъ умора, отколкото да се признае за уморенъ.

Тѣ седнаха на единъ камъкъ, обрасълъ съ мъхъ, подъ сѣнката на една бръза. Далечъ се виждаше чудното езеро, лъснало като огледало. Вуйчо Енди запуши лулата си, а Боби се търкулна направо въ тревата до камъка и протегна уморенитѣ си крака.

Не бѣха минали и нѣколко минути, Боби току-що